

Ο ΔΟΥΞ ΤΗΣ ΑΟΣΤΗΣ ΑΜΕΔΑΙΟΣ

Ἀντὶ πάσης ἄλλης βιογραφίας τοῦ Δουκὸς τῆς Ἀόστης Ἀμεδαίου ἀποσπῶμεν τὰ ἐκόμενα ἐκ τοῦ ἐκδιδομένου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Γ. Πολίτου σαφῶς καὶ περιεκτικῶς περιλαμβάνοντα τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ζωῆς τοῦ ἐπιστήμου ἀνδρός, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι :

Ἀμεδαῖος (Φερδινάνδος Μαρία) δούξ Ἀόστης, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βικτωρὸς Ἐμμανουήλ, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος Οὐμβέρτου. Γεννηθεὶς τῷ 1845 εἰσήχθη πρῶτως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἠγωνίσθη κατὰ τὸ 1866 ἐν τῇ μάχῃ τῆς Κουστόζας. Τῷ 1870 μετὰ τὴν ἐξ Ἰσπανίας ἔξωσιν τῆς βασιλισσῆς Ἰσαβέλλας ἐξελέχθη ὑπὸ ἔθνικῆς συνόδου Ἰσπανικῆς (Cortes) βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀποδεδεχθεὶς τὸ ἀξίωμα μετέβη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐνθα ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 1873 καλῶν πρὸς πολλὰς δυσχερείας προερχομένας τὸ μὲν ἐκ τῆς ἐπακατάσεως τῶν σπαδῶν τοῦ Δόν Καρόλου, τὸ δὲ ἐκ τῶν ραδιουργιῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1873 παρητήθη οἰκισθελῶς τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἰταλίαν ἐγένετο γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ διατηρῶν τὰ δικαιώματα πρίγκιπος τοῦ Σαβοῦκου οἴκου καὶ τὴν προσωνομίαν τοῦ δουκὸς Ἀόστης. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς πρώτης συζύγου Μαρίας (ἀποθ. τῷ 1876) συνῆψε γάμον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδελφίδης Λαιτηρίας θυγατρὸς τοῦ πρίγκιπος Ναπολιόντος Ἰερωνύμου καὶ τῆς πρίγκιπισσῆς Χλωτίλδης, ἀδελφῆς τοῦ Ἀμεδαίου.

ΑΤΤΙΚΑΙ? ΗΜΕΡΑΙ

Οἱ ἀναγνώσταί μας θὰ ἐσημείωσαν βεβαίως μίαν ἀπουσίαν τοῦ «Ἀστειος». Ὅταν οἱ μαθηταὶ κάμνουν τόσας ἀπουσίας ἀδικαιολογήτους, ὅταν οἱ καθηγηταὶ ἀπουσιάζουν ὀλοκλήρους μῆνας καὶ πολλοὶ ὑπάλληλοι δὲν πατοῦν τὸ πόδι τους εἰς τὸ γραφεῖόν των, νομίζομεν, ὅτι καὶ τὸ «Ἀστυ», λόγῳ ἀσθενείας, ἠδύνατο ν' ἀπουσιάσῃ ἐπὶ μίαν Κυριακὴν. Αὐτὸ δὲ δὲν εἶνε καὶ ἔγκλημα ἀξιὸν τιμωρίας, ἀφοῦ συμβαίνει τόσα ἄλλα φοβερὰ μένοντα ἀτιμώρητα.

✱

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς ἀπουσίας ὁμολογουμένως ἐγένοντο πολλὰ πράγματα ἀναγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μας. Καὶ πρῶτον ἡ ἰδέα τῆς ἐγκαθιδρύσεως Ἀχρόου Ὑπουργείου, ἣτις μόνον τὴν πρώτην Ἀπριλίου ἠδύνατο νὰ γραφῇ εἰς στήλας ἐφημερίδος. Ἀλλ' ἀπὸ τινος παρατηρεῖται τοιαύτη ἀκρίβεια εἰς τὰς εἰδήσεις τῶν συναδέλφων: ὥστε κάλλιστα δύνανται νὰ θέτῳσιν ὡς ἡμερομηνίαν μας 1 Ἀπριλίου.

✱

Καὶ ποῖος θὰ ἦτο ὁ ἄχρους πρωθυπουργός; Ἦκουσθη τὸ ὄνομα ἐνὸς εὐεργέτου, ἀλλ' ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦτο βεβαίως δὲν ἔπρεπε νὰ ἦλθε ποτὲ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς βαφῆς τῆς κυρίας Ἀλλεν.

✱

Γνωστὸς ὑπουργικὸς βουλευτὴς διὰ τὰς μετὰ παντοειδῶν βαφῶν σχέσεις του συζητεῖ περὶ τοῦ Ἀχρόου.

Εἰς φίλος του :

— Σὺ βεβαίως δὲν ἔμπορεῖς νὰ λάβῃς μέρος, διότι εἶσαι χρωματισμένος... Τρικουπικός.

✱

Ὀὐχὶ κατωτέρας σημασίας τοῦ Ἀχρόου Ὑπουργείου εἶνε ὁ «Κύκλος τῶν Διακεκριμένων» διὰ τοῦ ὁποίου κυρταὶ τινὲς ἠθέλησαν νὰ καταστήσωσι καὶ παρ' ἡμῖν εἶδος

ἀριστοκρατίας ἢ μᾶλλον κοινωνικῆς διαίρεσεως : εἰς πατρικίους καὶ πληθίους. Ἐμάθομεν, ὅτι αὐτοδικαίως εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν θὰ εἰσῆρχοντο μόνον οἱ δύο Πατρίκιοι, καίτοι περὶ τοῦ ἐνὸς ὑπῆρξεν ἀμφιβολία, ἐὰν θὰ χωρέσῃ.

✱

Καὶ μία ἀδικία:

Ὁ κ. Εὐγενίδης δὲν θὰ εἰσῆρχετο αὐτοδικαίως, ἀλλ' ἐδήλωσε θυμωθεὶς, ὅτι θὰ ἔλυε τὸ ζήτημα ἀφεύκτως ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς μέγας Ἀλέξανδρος, διὰ τῆς σπάθης τοῦ Παλαιολόγου.

✱

Σπουδαία εἰδοποίησις.

Οἱ ἀδελφοὶ κ. Δρακόπουλοι πωληταὶ ἀρχαιοτήτων ἀναλαμβάνουσι τὴν προμήθειαν περγαμνηδῶν, κτίνες θὰ χρησιμεύωσιν ὡς εἰσιτήριον εἰς τὸν Κύκλον τῶν distinguished. Εὐθηνία πρωτάκουστος. Εἶνε ἡ μόνη εὐκαιρία νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἐπίδοξοι... εὐγενεῖς.

✱

Ἦκούσαμεν τὸν ἐξῆς διάλογον, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνώστων μας.

— Ὁ ὑπηρετὴς μου εἶνε ὁ εὐγενέστερος ὄλων...

— Γιατί;

— Διότι κατάγεται κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ Περικλέους...

— Πῶς!

— Ἔτσι ὀνομάζουσι τὸν πατέρα του.

✱

Καὶ μία συμπλήρωσις διὰ τοὺς πολυκρότους διορισμοὺς. Ἐχομεν θετικὰς πληροφορίες, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν θὰ μεταθέσῃ μόνον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰς Ἀταλάντην, ἀλλὰ καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον εἰς τὸ Τσιρίγο καὶ τὰ Ὑπουργεῖα εἰς Δημιτσάναν καὶ τὴν Μητρόπολιν εἰς Φολέγανδρον. Μόνον ὁ Ἄρειος Πάγος θὰ μείνῃ εἰς Ἀθήνας.

✱

Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅταν ἔλθῃ πρωθυπουργός, πραγματοποιήσῃ τὰ σχέδιά του ταῦτα, ὁ κ. Τρικουπὴς ἄμα ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πάλιν, λέγεται, ὅτι τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ τὴν ὀρίσῃ εἰς Κέρκυραν.

Ἀνέκαθεν μὲ κατεβασάνιζεν ἡ ἰδέα, διὰ τὴν τὰ σχολεῖα λέγονται Λύκεια καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ εὕρω τὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν σαρκοβόρων τετραπόδων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων. Τὸ Λύκειον ὅμως τοῦ κ. Παπαγεωργίου, ὁμολογῶ, μὲ ἀπῆλλαξε τῆς ἀπειρίας.

✱

Ἡ καταδίωξις τῶν χαρτοπαικτῶν.

— Καὶ τί κάμνουν οἱ χαρτοπαῖκται τώρα;... Τὰ κόβουν;

— Ὁχι, τὸ κόβουν...

— Τί τὸ κόβουν;

— Λάσπη.

Ἄστυ